

ся е распространявало вліаніе-то на Българе-ты, които сѣ живяли още на Волгѣ.

Едно забѣлежаніе ми дойде на умъ, като мислѣх това; азъ не щѣ да го показвамъ за истинно, макаръ и да е то само по себе си невѣроятно. Ето го: знаено е, че не само въ Българіѣ, нѣ и въ други-ты Славянскы страны градове-ти прѣимахъ имена-та си отъ тѣхны-ты основатели, на които кулды-ты и чифлицы-ти имъ дадохъ начало. И така тѣи градове прѣимахъ имена-та на свои-ты господари, нѣ само въ родителенъ падежъ, или прилагателно притяжательно, за да знаменувать оногова, на кого-то тѣи принадлежахъ. Така отъ Ярославъ — Ярославль или Ярославъ, Владиміръ трѣбваше да ся нарече Владиміръ Вратиславъ — Вратиславъ (сега Breslau), Примиславъ — Примиславъ (сега Prenzlau въ Помераніѣ). Така произлязохъ и имена-та на мѣста-та на овъ и инъ, отъ имя-то: Добрыца — Добрыцинь (сега Debretzen въ Унгар.), Орада — Орадинъ (сега Арадинъ въ Унгар.), отъ имя-то Буда, братъ на Атила, Будинъ и проч. Въ Българскы-ты имена, които ся свършватъ на анъ, той слогъ анъ ся е промѣнявалъ на ань: Боянь — Боянь (Унг.), Каранъ — Каранъ (въ Влахыѣ). Не можъ да ся уддръжъ да не притурямъ тука и това: отъ Рѣзанъ (имя, което е дадено отъ каквиѣ-тъ на лице-то, и което е было весма употребително у Българе-ты, и ако е имало Боянь, Золанъ, Каранъ,*) то видимъ а' priori и а' posteriori, че и Рѣзанъ е имало), или, както Българе-ти произносятъ, Рязанъ (прирязвамъ), произлязла е Рязанъ. Ами что да кажемъ за имена-та: Казанъ, Остроханъ, или както Карамзинъ е забѣлежилъ (I томъ. забѣл. 90) отъ Едризъ, географъ на XII столѣтіе, за Козарскы-ты градове Куранъ, или по' добръ Каранъ, Гадранъ, Сегесанъ?

Обаче, както и да е, мы да си ся върнемъ къмъ Козаро-Българе-ты. И така религиозно-го прѣобразование на Българскѣ-тъ Дръжавѣ въ исто-то врѣмя ся распространи и на

*) Имена-та на това окончаніе и сега сѣ много въ употребленіе у Българе-ты, както: Драганъ, Проданъ, Богданъ, Стоянъ, Миланъ, Златанъ, Грозанъ.